

Convenant financiering bestrijding besmettelijke dierziekten 2025-2029

Partijen,

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, handelend als bestuursorgaan en vertegenwoordiger van de Staat der Nederlanden, hierna te noemen "de minister" ;

en

1. De vereniging ZuivelNL, vertegenwoordigd door de heer A.D. Schimmel, voorzitter;
2. De stichting Brancheorganisatie Kalversector, vertegenwoordigd door de heer T. Kreuger, bestuurslid, tevens handelend namens de Stichting DGF kalversector;
3. De stichting AVINED, vertegenwoordigd door de heer B.J. Oplaat, voorzitter, en de heer C. de Jong, vicevoorzitter;
4. De Producentenorganisatie Varkenshouderij, vertegenwoordigd door mevrouw H.J.M. Verriet, voorzitter, en de heer E.H.L. Stiphout, vicevoorzitter;
5. De vakgroepen Schapenhouderij, Melkgeitenhouderij en Vleesveehouderij van Land- en Tuinbouw Organisatie Nederland, vertegenwoordigd door de heer G.P.J. Koopmans, voorzitter, en de heer H.P.L. Van den Heuvel, algemeen directeur;
6. Het platform Kleinschalige Schapen- en Geitenhouders, vertegenwoordigd door de heer J.A.W.M. Niks, voorzitter;

Overwegende dat,

het risico op dierziekten onlosmakelijk verbonden is met het houden van dieren;

de houder van dieren primair verantwoordelijk is voor het welzijn en de gezondheid van de dieren en de kosten die daarbij komen kijken;

de bevordering van de gezondheid van dieren en het beperken van de risico's van zoönosen ook een breder maatschappelijk belang dient en de maatschappelijke impact van een uitbraak van een besmettelijke dierziekten, zoönosen of ziekteverwekkers groot kan zijn;

de preventie en bestrijding van bepaalde besmettelijke dierziekten, zoönosen en ziekteverwekkers effectiever kan worden gedaan door middel van coördinatie vanuit de minister, veelal inclusief Europese en internationale afspraken ten aanzien van de verplaatsingen, monitoring, preventie en bestrijding;

de minister daarom ingevolge de Wet dieren een verantwoordelijkheid heeft in de bestrijding en preventie van aangewezen besmettelijke dierziekten, zoönosen en ziekteverwekkers, maar dat dit niet betekent dat de houder van dieren de kosten voor deze bestrijding en preventie niet hoeft te dragen;

de kosten van de bestrijding van dierziekten – onverminderd de rol van de minister in de bestrijding van besmettelijke dierziekten – als een verantwoordelijkheid van de houders van de voor deze besmettelijke dierziekten vatbare dieren worden beschouwd en dat partijen hiermee ook willen stimuleren dat houders van dieren en de sectorpartijen investeren in preventie;

er een Diergezondheidsfonds is dat ten doel heeft het betalen van kosten en uitgaven in verband met de bestrijding, bewaking en preventie van, en onderzoek naar, dierziekten, zoönosen, ziekteverschijnselen en resistentie in brede zin;

de Wet dieren in hoofdstuk 9, paragraaf 4, met het oog op financiering van deze kosten voorziet in een stelsel van heffingen die rechtstreeks bij de heffingsplichtige houders van dieren worden geheven;

ter uitwerking hiervan nadere regels over de diergezondheidsheffing zijn gesteld in het Besluit diergezondheid;

de ontvangsten van het Diergezondheidsfonds onder andere worden gevormd door de opbrengsten van de diergezondheidsheffing, de bijdragen vanuit de begroting van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de door de Europese Unie ter beschikking gestelde middelen;

de minister, onder het credo 'voorkomen is beter dan genezen' en gelet op de bredere maatschappelijke belangen om dierziekten en zoönosen te voorkomen, bijdraagt aan de kosten van het Diergezondheidsfonds op het gebied van preventie, zoals op het gebied van onderzoek, vroege detectie en crisisparaatheid voor aangewezen besmettelijke dierziekten, zoönosen en ziekteverwekkers en voor nieuwe ziekten;

partijen gedurende de convenantsperiode afspraken willen kunnen maken over het nemen van maatregelen ten aanzien van ziekten op verzoek van de sectorpartijen en daarbij (bepaalde) kosten die samenhangen met die maatregelen betalen uit het Diergezondheidsfonds, bijvoorbeeld ten aanzien van ziekten als IBR/BVD, PRRS, blauwtong en Chlamydia abortus;

partijen zich inspannen om de kosten voor monitoring, crisisparaatheid en bestrijding waar mogelijk en verantwoord te verlagen, met als doel dat het tarief voor de diergezondheidsheffing verlaagd kan worden;

partijen elke vijf jaar trachten afspraken te maken om tot een evenwichtige verdeling van – financiële – verantwoordelijkheden te komen en er grote waarde aan hechten om al in voorbereiding op een mogelijke uitbraak van een dierziekte afspraken te maken over de kostenverdeling, zodat tijdens een uitbraak de focus zoveel mogelijk kan liggen op de samenwerking ten aanzien van een effectieve bestrijding;

partijen de in het convenant voor de periode 2020 – 2024 overeengekomen, historisch zo gegroeide, kostenverdeling van de monitoringsprogramma's van Salmonella, blauwtong, mycoplasma, Newcastle disease en aviaire influenza in deze convenantsperiode ongewijzigd willen laten;

de minister tegemoetkoming in schade ten gevolge van maatregelen, zoals compensatie bij doden van dieren in het kader van welzijn, een fokverbod of een oogstverbod, conform artikel 9.11 van de Wet dieren alleen in door de minister te bepalen bijzondere gevallen zal toekennen;

de tarieven voor de diergezondheidsheffing jaarlijks moeten worden vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur en de ondergrens van de heffingsplicht in artikel 5.2 van het Besluit Diergezondheid kan worden gewijzigd bij algemene maatregel van bestuur;

partijen nadere afspraken maken over een gedetailleerde verdeling van sectoroverstijgende kosten in het normenkader Diergezondheidsfonds;

sectorpartijen 1, 2 en 4 beschikken over crisisreserves en die beheren ten behoeve van de minister;

partijen eerder afspraken hebben gemaakt in het Convenant financiering bestrijding besmettelijke dierziekten 2020-2024;

het Convenant financiering bestrijding besmettelijke dierziekten 2020-2024 op 13 december 2023 door de minister opgezegd is met het oog op het maken van nieuwe afspraken;

Spreken het volgende af,

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In dit convenant wordt verstaan onder:

- *basismonitoring*: een monitoringsprogramma dat tot doel heeft de in de artikelen 2.1 en 2.2 van de Regeling diergezondheid en artikel 3a.1 van de Regeling houders van dieren aangewezen dierziekten en relevante nieuwe ziekten als bedoeld in artikel 26 van verordening (EU) nr. 2016/429 te bewaken en op te sporen;

- *besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker*: dierziekte, zoönose of ziekteverwekker als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van verordening (EU) 2016/429, in de lijst van dierziekten en zoönosen van bijlage III bij verordening (EU) 2021/690 van het Europees Parlement en de Raad van 28 april 2021 tot vaststelling van een programma voor de interne markt, het concurrentievermogen van ondernemingen, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, het gebied van planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders, en Europese statistieken (programma voor de interne markt), en tot intrekking van de Verordeningen (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014, en (EU) nr. 652/2014 (PbEU 2021, 153), in de lijst van dierziekten, besmettingen en plagen van de Gezondheidscode voor landdieren van de Wereldorganisatie voor diergezondheid, aangewezen op grond van artikel 5.3 van de Wet dieren, of nieuwe ziekte als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van verordening (EU) 2016/429;

- *Diergezondheidsfonds*: het begrotingsfonds, genoemd in artikel 9.2, eerste lid, van de Wet dieren;

- *heffingplichtige*: de natuurlijke persoon, rechtspersoon of samenwerkingsverband van natuurlijke personen of rechtspersonen waarvan een diergezondheidsheffing als bedoeld in artikel 9.15 van de Wet dieren wordt geheven;

- *plafondbedrag*: het bedrag dat is vastgesteld krachtens artikel 9.22 van de Wet dieren;

- *verordening (EU) nr. 2016/429*: Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende overdraagbare dierziekten en tot wijziging en intrekking van bepaalde handelingen op het gebied van diergezondheid ('diergezondheidswetgeving') (PbEU 2016, L 84).

Artikel 1.2. Doel

Het doel van dit convenant is om afspraken vast te leggen over aan welke kosten wordt bijgedragen uit het Diergezondheidsfonds, de plafondbedragen, de verdeling van de kosten, het beheer van de crisisreserve en enkele andere daaraan gerelateerde onderwerpen.

Hoofdstuk 2. Bijdragen aan het Diergezondheidsfonds

Artikel 2.1. Kosten

1. De minister, sectorpartijen 1, 2 en 4 en heffingplichtigen dragen bij aan de kosten:

- a. van maatregelen vanwege verdenking of bestrijding van een besmettelijke dierziekte, zoönose en ziekteverwekker;
- b. van bewaking van een besmettelijke dierziekte, zoönose en ziekteverwekker;
- c. van crisisparaatheid ten aanzien van een besmettelijke dierziekte, zoönose en ziekteverwekker;
- d. van de Stichting Diergeneesmiddelenautoriteit;
- e. van onderzoek naar een besmettelijke dierziekte, zoönose en ziekteverwekker;
- f. die noodzakelijk zijn met het oog op de heffing en invordering van de heffingen.

2. De kosten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, zijn kosten die samenhangen met:

- a. onderzoek van dieren of bedrijven in geval van verdenking van aanwezigheid van een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker;
- b. screening van dieren of bedrijven, waaronder begrepen de screening van bedrijven in een beperkingszone;
- c. te treffen maatregelen, zoals het maken en plaatsen van waarschuwborden, het merken van dieren, reiniging en ontsmetting;
- d. de uitvoering van vaccinaties;
- e. tegemoetkoming in de schade voor geruimde dieren en onschadelijk gemaakte producten of voorwerpen als bedoeld in artikel 9.6 Wet dieren;
- f. tegemoetkoming in de schade aan gebouwen, terreinen of voorwerpen als bedoeld in artikel 9.10 Wet dieren;
- g. tegemoetkoming in de schade als bedoeld in artikel 9.11 Wet Dieren.
- h. opslag, slacht, doden, destructie of vernietiging van dieren, producten of voorwerpen;
- i. opschaling van diensten van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit of diensten van het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat die ook taken verrichten voor het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
- j. inhuur van derden ter verrichting van diensten, zoals taxateurs, dierenartsen en beveiligingspersoneel;

k. materiële kosten voor personeel, zoals additionele en specifieke toerusting en reis- en verblijfskosten;

l. aanschaf, huur, leasing van materialen en logistieke voorzieningen, zoals dodingsapparatuur en vaccins;

m. onderhoud of vervanging van materialen en logistieke voorzieningen, zoals dodingsapparatuur en vervanging van ingezette vaccinvoorraden;

n. huur en inrichting van crisiscentra;

o. laboratoriumkosten;

p. logistieke kosten, zoals door de minister geïnitieerd transport en de opslag van dieren of producten, als onderdeel van de bestrijdingsoperatie;

q. andere kosten die rechtstreeks samenhangen met of voortvloeien uit de bestrijding van een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker, met uitzondering van de kosten die samenhangen met gevolgschade van ondernemers, zoals leegstand van bedrijven en inkomensschade;

3. De kosten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, zijn kosten die samenhangen met maatregelen uit oogpunt van monitoring en early warning, waaronder de basismonitoring, vectormonitoring, op specifieke ziekten gerichte monitoringsprogramma's, uitsluitingsdiagnostiek en andere kosten ter bewaking van een besmettelijke dierziekte, zoönose en ziekteverwekker.

4. De kosten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, zijn kosten die samenhangen met de voorbereiding van bestrijding, waaronder door bedrijven te leveren bereikbaarheidsdiensten en noodzakelijke voorzieningen als beschikbaarheid van dodingsapparatuur, de beschikbaarheid van noodvaccins bijvoorbeeld in de vorm van vaccinbanken, voorraden en het onderhoud en de instandhouding daarvan, voorzieningen, waaronder de crisisfaciliteit van de high containment unit en het beschikbaar houden van extra destructiecapaciteit, en infrastructuur voor een regionaal crisiscentrum en het onderhoud en de instandhouding daarvan.

Hoofdstuk 3. Plafondbedragen

Artikel 3.1. Plafondbedragen

De plafondbedragen bedragen voor de periode 1 januari 2025 tot en met 31 december 2029:

a. voor de rundersector: € 90.000.000, waarvan maximaal € 45.000.000 voor de kosten, genoemd in artikel 2.1 eerste lid, onderdeel a;

b. voor de varkenssector: € 85.000.000, waarvan maximaal € 61.700.000 voor de kosten, genoemd in artikel 2.1 eerste lid, onderdeel a;

c. voor de pluimveesector: € 130.000.000, waarvan maximaal € 97.800.000 voor de kosten, genoemd in artikel 2.1 eerste lid, onderdeel a;

d. voor de schapensector: € 8.900.000, waarvan maximaal € 1.900.000 voor de kosten, genoemd in artikel 2.1 eerste lid, onderdeel a;

e. voor de geitensector: € 9.700.000, waarvan maximaal € 2.500.000 voor de kosten, genoemd in artikel 2.1 eerste lid, onderdeel a.

Hoofdstuk 4. Verdeling van de kosten

Artikel 4.1 Verdenking en bestrijding, bewaking en crisisparaatheid

1. De kosten, genoemd in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel a, en de kosten van de monitoring van zoönotische Salmonella, het monitoringsprogramma pluimvee voor aviaire influenza serologie, Newcastle disease, Mycoplasma en niet-zoönotische Salmonella, de monitoring van leukose, de beschikbaarheid van vaccins voor de ziekte van Aujeszky, en de kosten van de toegevoegde maatregelen als bedoeld in artikel 7.1, worden, na aftrek van eventuele door de Europese Unie ter beschikking gestelde middelen, tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen, voor 100% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen.

2. De kosten, genoemd in artikel 2.1, eerste lid, onderdelen b en c, met uitzondering van de kosten genoemd in het eerste lid, worden, na aftrek van eventuele door de Europese Unie ter beschikking gestelde middelen, tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen, voor 50% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor 50% gefinancierd uit de bijdrage van de minister.

3. In afwijking van het tweede lid worden de kosten van het exploitatietekort van de high containment unit, tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen:

a. in 2025 voor 33,33%, tot een maximum van € 3.100.000, gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor het overige deel uit de bijdrage van de minister;

b. in 2026 voor 37,25%, tot een maximum van € 3.400.000, gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor het overige deel uit de bijdrage van de minister;

c. in 2027 voor 41,50%, tot een maximum van € 3.800.000, gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor het overige deel uit de bijdrage van de minister;

d. in 2028 voor 45,75%, tot een maximum van € 4.200.000, gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor het overige deel uit de bijdrage van de minister;

e. In 2029 voor 50% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen, tot een maximum van € 4.600.000, en voor het overige deel uit de bijdrage van de minister.

4. In afwijking van het eerste lid worden de kosten die vooruitlopen op, of samenhangen met, de uitvoering van een uitroeiingsprogramma als bedoeld in artikel 65, onderdeel d, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/687 van de Commissie tot aanvulling van Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad wat regels voor de preventie en bestrijding van bepaalde in de lijst opgenomen ziekten betreft (PbEU L 174), dat wordt uitgevoerd om de insleeprisico's of beperkingsmaatregelen voor de betreffende sector(en) te verminderen, na aftrek van eventuele door de Europese Unie ter beschikking gestelde middelen, tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen, voor 33,33% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor het 66,67% gefinancierd uit de bijdrage van de minister.

5. In afwijking van het eerste en tweede lid worden de volgende kosten, na aftrek van eventuele door de Europese Unie ter beschikking gestelde middelen, voor 100% gefinancierd uit de bijdrage van de minister:

a. kosten die samenhangen met bestrijding van een besmettelijke dierziekte, zoönose en zoönoseverwekker bij dieren in dierentuinen of dieren die in huishoudens worden gehouden;

b. kosten die samenhangen met de bestrijding van een besmettelijke dierziekte, zoönose en zoönoseverwekker bij in het wild levende dieren en dieren in natuurgebieden, met uitzondering van de kosten, genoemd in het vierde lid;

c. kosten die samenhangen met bestrijding van een besmettelijke dierziekte, zoönose en zoönoseverwekker bij dieren die worden gehouden door houders waarbij vanwege het geringe aantal gehouden dieren geen diergezondheidsheffing als bedoeld in artikel 9.15 van de Wet dieren wordt geheven;

d. de kosten voor toezicht op de naleving en opsporing door daartoe aangewezen ambtenaren, voor zover die kosten geen verband houden met de uitvoering van bestrijdingsmaatregelen;

e. de kosten voor handhaving van de openbare orde.

Artikel 4.2 Stichting Diergeneesmiddelenautoriteit

De kosten van de Stichting Diergeneesmiddelenautoriteit worden tot de in artikel 3.1 bedoelde plafondbedragen voor 40% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor 50% uit de bijdrage van de minister.

Artikel 4.3 Praktijkgericht onderzoek

1. De kosten van tussen de minister en de betrokken sectorpartij overeengekomen praktijkgericht onderzoek naar een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker worden tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen gefinancierd uit de bijdrage van de heffingplichtige.

2. In afwijking van het eerste lid worden de volgende kosten tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen voor 50% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtigen en voor 50% gefinancierd uit de bijdrage van de minister:

a. overeengekomen praktijkgericht onderzoek als onderdeel van de basismonitoring;

b. ander onderzoek naar een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker waar de minister en de betrokken sectorpartij deze kostenverdeling overeenkomen.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid, aanhef en onder a, kan de minister besluiten overeengekomen praktijkgericht onderzoek naar een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker voor 100% te financieren uit de bijdrage van de minister.

Artikel 4.4 Heffing en invordering

De kosten die noodzakelijk zijn met het oog op de heffing en invordering van de heffing worden tot de in artikel 3.1 opgenomen plafondbedragen, voor 100% gefinancierd uit de bijdragen van de heffingplichtige, met uitzondering van de kosten voor bezwaar- en beroepsprocedures.

Artikel 4.5 Afwijkingen

1. In afwijking van artikelen 4.1, 4.2 en 4.4 kunnen de betrokken sectorpartij en de minister met wederzijdse instemming besluiten om bij wijze van uitzondering bepaalde kosten niet of slechts gedeeltelijk te financieren uit de bijdragen van de minister.

2. In afwijking van artikelen 4.1, 4.2 en 4.4 kan de minister in door de minister te bepalen bijzondere gevallen en na informeren van de Tweede Kamer der Staten-Generaal besluiten om bepaalde kosten niet of slechts gedeeltelijk te financieren uit de bijdragen van de heffingplichtigen.

Hoofdstuk 5. Crisisreserve

Artikel 5.1 Beheer crisisreserve

1. De reserve als bedoeld in artikel 9.23, eerste lid, onderdeel b, Wet dieren voor de rundersector wordt beheerd door sectorpartijen 1 en 2.
2. De reserve als bedoeld in artikel 9.23, eerste lid, onderdeel b, Wet dieren voor de varkenssector wordt, voor zover de kosten die betrekking hebben op de bestrijding van de ziekten van Aujeszky, beheerd door sectorpartij 4.
3. Sectorpartijen 1, 2, 4 en de minister kunnen gedurende de looptijd van het convenant afspreken het beheer van de reserve als bedoeld in het eerste en tweede lid, eventueel deels, over te dragen aan de minister.

Hoofdstuk 6. Begroting en tarieven

Artikel 6.1 Begroting en tarieven

1. De hoogte van de kosten, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, worden, voor zover gefinancierd uit het Diergezondheidsfonds, jaarlijks geraamd in de begroting van het Diergezondheidsfonds.
2. Partijen voeren overleg voorafgaand aan de vaststelling van de begroting van het Diergezondheidsfonds.
3. De kosten, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, worden toegerekend aan het jaar waarin die uitgaven zijn gedaan.
4. Partijen spannen zich in om de efficiëntie en effectiviteit van de monitoring, de crisisparaatheid en de uitvoering te bevorderen en de kosten van die maatregelen waar mogelijk en verantwoord te verlagen. In het bijzonder zal daarbij onderzoek worden gedaan naar de uitvoeringskosten van de heffingen, naar de BSE/TSE-monitoring inclusief noodzaak van de huidige uitgebreide monitoring, naar de Q-koorts tankmelkmonitoring, de high containment unit en de kosten van het beschikbaar houden van een crisisreserve in de destructiecapaciteit.

Artikel 6.2 Verwerken uitgaven Diergezondheidsfonds in tarieven

De minister zal bij het verwerken van de uitgaven als bedoeld in artikel 9.23, eerste lid, onderdeel c, Wet dieren in geval naar zijn oordeel sprake is van zeer hoge uitgaven in overleg treden met de

sectorpartijen over de wijze waarop de dekking van deze uitgaven wordt verwerkt in de tarieven voor de volgende jaren.

Hoofdstuk 7. Beleidsafspraken

Artikel 7.1 Toevoegen van nationale programma's aan het Diergezondheidsfonds

1. De minister zal verzoeken van de sectorpartijen om uitvoering te geven aan een nationaal programma ten aanzien van een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker, en verzoeken om dit programma geheel of gedeeltelijk te financieren vanuit het Diergezondheidsfonds, welwillend, met inachtneming van nut, noodzaak, proportionaliteit en effectiviteit van het programma, beoordelen.

2. Bij het doen van een verzoek als bedoeld in het eerste lid zorgt de sectorpartij voor:

- a. onderbouwing van dat verzoek, waaronder in ieder geval begrepen is waarom het doel van het programma niet te bereiken is met een volledig private aanpak; en
- b. draagvlak binnen de sector voor dat programma.

Artikel 7.2 Preventie en crisisparaatheid dierziekte-uitbraken bij wilde dieren

Met het oog op de risico's die een uitbraak bij wilde dieren kan geven voor gehouden dieren en op de effecten die een uitbraak kan hebben op onder andere recreatie en plantaardige teelten, zullen de minister en sectorpartij 4 zich in ieder geval inzetten voor een vervolg op de taskforce Afrikaanse Varkenspest, welke gedurende de looptijd van het Convenant financiering bestrijding besmettelijke dierziekten 2020-2024 is opgezet door sectorpartij 4, betrokken provincies, het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en terreinbeherende organisaties om de risico's op insleep en verspreiding van Afrikaanse Varkenspest te beperken en de crisisparaatheid te verhogen. De minister en sectorpartij 4 zullen daarnaast invulling geven aan een crisisoefening Afrikaanse Varkenspest, om verantwoordelijkheden van betrokken stakeholders en instanties, protocollen en samenwerking te testen aan de hand van concrete scenario's.

Artikel 7.3 Differentiatie in tarieven voor varkens en pluimvee

De minister, sectorpartij 3 en sectorpartij 4 voeren overleg over mogelijke differentiatie van de heffingstarieven, genoemd in hoofdstuk 5, paragraaf 2, van het Besluit diergezondheid met het oog op het verwerken van eventuele risico's van buitenuitloop in de heffingstarieven. Dit overleg is informerend en consulterend van aard.

Artikel 7.4 Ondergrens van de heffingsplicht en aftrek van kosten schapen en geiten

1. De minister en sectorpartijen 3, 5 en 6 voeren nader overleg over de ondergrens van de heffingsplicht als bedoeld in artikel 5.2 van het Besluit diergezondheid voor geiten, schapen en pluimvee, met het oog op draagvlak, verantwoordelijkheden en risico's. Dit overleg is informierend en consulterend van aard.

2. De minister en sectorpartijen 5 en 6 voeren, in samenhang met het overleg als bedoeld in het eerste lid, overleg over afschaffing van de afspraak over aftrek van tien procent van een deel van kosten, zoals dit is opgenomen in het normenkader Diergezondheidsfonds.

Artikel 7.5 Preventieve vaccinatie tegen vogelgriep

Indien de eerste resultaten van de veldproef en de pilot met preventieve vaccinatie tegen hoogpathogene aviaire influenza van pluimvee gunstig zijn, treden de minister en sectorpartij 3 in overleg over de vraag of, en zo ja op welke wijze financiering via het Diergezondheidsfonds een rol kan spelen bij de vaccinatie tegen hoogpathogene aviaire influenza conform artikelen 2.1, 4.1 en 4.5 en over de vraag of differentiatie van de heffingen een bijdrage kan leveren aan grootschalige preventieve vaccinatie tegen hoogpathogene aviaire influenza.

Artikel 7.6 Voorkomen van welzijnsproblemen ten gevolge van vervoersbeperkingen

1. Partijen spannen zich in om welzijnsproblemen als gevolg van de maatregelen die genomen worden ter bestrijding van dierziekten waar mogelijk te voorkomen. Deze inspanningsverplichting houdt in dat, als er een situatie ontstaat waarin het doden van dieren om welzijnsredenen aan de orde kan komen, de betrokken sectorpartij en de minister overleggen hoe dit doden is te voorkomen, bijvoorbeeld door alternatieve bestemmingen voor dieren of afvoer via slachthuizen te regelen en laat onverlet de verantwoordelijkheden die houders van dieren en hun partners in de keten hebben om voorbereid te zijn op vervoersverboden en beperkingen in de aan- of afvoer van dieren, waarbij gedacht kan worden aan het nemen van maatregelen die redelijkerwijs en proportioneel in te passen zijn, zoals voldoende voer op voorraad om een eventuele standstill van 72 uur te overbruggen, het inzetten van licht- en voermaatregelen bij opfok van leghennen en het nadenken over oplossingen op het bedrijf om bij de opfok van biggen de groei te kunnen huisvesten.

2. De minister spant zich in om waar veterinaire verantwoordelijkheid toegestaan en uitvoerbaar afvoer van dieren naar - een aangewezen - slachthuis of een ander bedrijf mogelijk te maken, wanneer hiermee welzijnsproblemen kunnen worden beperkt. Daarbij is het ook nodig dat slachthuizen hieraan meewerken. Sectorpartijen spannen zich in dat de verantwoordelijkheid ketenbreed wordt neergelegd, en niet primair en alleen bij de individuele veehouder. De minister zal de sectorpartijen daarbij steunen.

3. Sectorpartij 4 bereidt in samenwerking met de minister en andere verantwoordelijke ketenpartijen sectorspecifieke protocollen voor waarin inzichtelijk wordt gemaakt hoe de afvoer van dieren naar de slacht of een ander bedrijf binnen de geldende juridische kaders zal kunnen plaatsvinden. Veterinaire overwegingen zijn hierin altijd leidend.

4. Alleen in het uiterste geval kan het zo zijn dat de veehouder geen andere keuze heeft dan zijn dieren te laten doden om het welzijnsprobleem op te lossen. Al naar gelang de situatie kan er reden zijn voor de minister om te besluiten dat de door de veehouder als gevolg hiervan geleden schade zodanig onevenredig is en niet tot het normale bedrijfsrisico behoort dat die in redelijkheid niet geheel voor diens eigen rekening hoort te blijven. In dat geval kan de minister besluiten om een tegemoetkoming in de geleden schade te verlenen.

Artikel 7.7 Inspanningsverplichting minister ten aanzien van bestrijding en EU-financiering hiervan

1. De minister spant zich in redelijkheid in om uitbraken van een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker zo adequaat mogelijk te bestrijden en om zo veel mogelijk kosten bij de Europese Commissie te declareren, voor zover dat laatste mogelijk is binnen de Europese regelgeving.

2. Indien het ontvangen cofinancieringsbedrag van de Europese Commissie afwijkt van het daarvoor begrote bedrag, wordt het verschil volgens de systematiek van artikel 4.1 gedragen door de heffingplichtigen en de minister.

Artikel 7.8 Overleg over bestrijdingsmaatregelen

1. Partijen voeren overleg over de bestrijdingsmaatregelen. Dit overleg is informierend en consulterend van aard waarbij partijen er naar streven om overeenstemming te bereiken over de in te zetten bestrijdingsmaatregelen. Dit laat de bevoegdheid van de minister onverlet om op het door de minister passend geachte moment de nodige bestrijdingsmaatregelen te treffen.

2. In het in het eerste lid bedoelde overleg kunnen de sectorpartijen onder meer voorstellen doen betreffende een efficiënte werkwijze van uitbesteding van werkzaamheden.

Artikel 7.9 Overleg over de Wettelijke Onderzoekstaken Besmettelijke Dierziekten en high containment unit

De minister vergroot de betrokkenheid en adviserende rol van de sectorpartijen bij:

a. de invulling van de wettelijke onderzoekstaken besmettelijke dierziekten (WOT-BD), die tot doel hebben bij te dragen aan de preventie en bestrijding van een besmettelijke dierziekte, zoönose of

ziekteverwekker. Hiertoe vindt, aanvullend op de vergaderingen van de Adviescommissie WOT-BD, jaarlijks overleg plaats met WBVR en het ministerie van LNV waarin de WOT-projecten nader worden toegelicht en de kennisbehoeften worden gedeeld.

b. beslissingen over investeringen in de high containment unit en besluitvorming over de toekomst van de high containment unit. Hiertoe vindt jaarlijks overleg plaats met Wageningen Research en het Ministerie van Landbouw, Natuur, Voedselkwaliteit over het jaarplan van de high containment unit waarin de kosten en baten van de exploitatie zijn toegelicht. Doel van dit overleg is om op basis van het inzicht in de kostenstructuur te toetsen of er mogelijkheden zijn om het exploitatietekort te verlagen. Tevens worden sectorpartijen betrokken bij de ontwerpkeuzes over de opzet en inrichting van de toekomstige high containment unit met betrekking tot het gebruik van BSL3/4 niveaus en benodigde faciliteiten voor een besmettelijke dierziekte, zoönose of ziekteverwekker.

Artikel 7.10 Inspanningsverplichting minister ten aanzien van informatie over kosten en besteding

De minister spant zich in om de sectorpartijen gevraagd of ongevraagd adequate informatie te verschaffen over de gemaakte kosten en de besteding van de bijdragen van de sectoren aan het Diergezondheidsfonds. Daartoe worden de vanwege het Rijk te besteden bedragen en de in dat verband relevante handelingen van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit en de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland materieel beheerst door het in Verordening (EG) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad (PbEU L 347) bedoelde financieel-administratieve beheerskader dat geldt voor betaalorganen.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Artikel 8.1 Strijdigheid met internationale, Europese of nationale regelgeving

1. Bij strijdigheid van een of meer onderdelen van dit convenant met internationaal, Europees of nationaal recht blijft het desbetreffende onderdeel van het convenant buiten toepassing. De andere onderdelen van het convenant blijft in een dergelijke situatie ongewijzigd.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, treden partijen zo spoedig mogelijk in overleg om het convenant in overeenstemming te brengen met de regelgeving.

Artikel 8.2 Eenzijdige wijziging

1. Indien de Europese Commissie of een van de Kamers der Staten-Generaal bezwaren heeft tegen een of meer bepalingen van dit convenant, dan wel tegen de uitvoering daarvan, kan de minister eenzijdig de desbetreffende bepalingen buiten toepassing verklaren.

2. Indien de minister gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, treden partijen zo spoedig mogelijk in overleg over de desbetreffende bepalingen.

Artikel 8.3 Evaluatie

Partijen bespreken ten minste twee keer per jaar in het platformoverleg Diergezondheidsfonds, of, indien gewenst door een of meer van de partijen, in een bestuurlijk overleg:

a. de uitvoering, werking en voortgang van dit convenant;

b. de financiën van het Diergezondheidsfonds, waaronder de begroting, uitgaven, het jaarverslag en het saldo per sector;

c. of aanpassingen of toevoegingen in het normenkader Diergezondheidsfonds benodigd zijn.

Artikel 8.4 Opzegging

1. Elke partij kan het convenant met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden, tenzij anders overeengekomen, schriftelijk opzeggen, indien een zodanige verandering van omstandigheden is opgetreden dat dit convenant billijkheidshalve op korte termijn behoort te eindigen. De opzegging geschiedt schriftelijk en moet de verandering in omstandigheden vermelden.

2. Indien het partijen niet lukt om in het overleg, bedoeld in artikel 8.1, tweede lid, overeenstemming te bereiken over de aanpassingen in het convenant, is er sprake van een situatie als bedoeld in het eerste lid en kan het convenant worden opgezegd.

3. Wanneer een partij het convenant opzegt, blijft het convenant voor de overige partijen in stand voor zover de inhoud en de strekking ervan zich daartegen niet verzetten.

4. Ingeval van beëindiging van het convenant krachtens opzegging is geen van de partijen jegens een andere partij schadeplichtig.

Artikel 8.5 Ontbinding

1. Onverminderd wat in het convenant is vastgelegd, kan elk van de partijen het convenant door middel van een aangetekend schrijven buiten rechte geheel of gedeeltelijk ontbinden indien de andere partij in verzuim is, dan wel nakoming blijvend of tijdelijk onmogelijk is.

2. Indien een van de partijen gedurende een bij dit convenant te bepalen periode ten gevolge van overmacht haar verplichtingen op grond van dit convenant niet kan nakomen, heeft de andere partij het recht dit convenant door middel van een aangetekend schrijven met onmiddellijke ingang buiten rechte geheel of gedeeltelijk te ontbinden, zonder dat daardoor enig recht op schadevergoeding zal ontstaan.

3. Onder overmacht wordt in ieder geval niet verstaan: gebrek aan personeel, stakingen, ziekte van personeel en tekortschieten van ingeschakelde derde partijen.

4. In geval van overmacht gaan partijen niet eerder tot ontbinding over dan nadat een termijn van drie maanden is verstreken, tenzij partijen een andere termijn overeenkomen.

Artikel 8.6 Inwerkingtreding en looptijd

1. Dit convenant treedt in werking met ingang van de dag na ondertekening daarvan.

2. Dit convenant is van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2029. Dit convenant wordt vanaf 1 januari 2030 voor de duur van vijf jaren voortgezet, tenzij een partij het convenant voor 1 juli 2029 schriftelijk heeft opgezegd. De partij die opzegt deelt daarbij aan de andere partij schriftelijk de reden voor opzegging mee.

Artikel 8.7 Toepasselijk recht, afdwingbaarheid en bevoegde rechter

1. Op dit convenant is uitsluitend Nederlands recht van toepassing.

2. De rechten en verplichtingen van partijen uit dit convenant zijn in rechte afdwingbaar.

3. Alle geschillen in verband met dit convenant of met afspraken die daarmee samenhangen, worden beslecht door de bevoegde rechter te Den Haag.

Artikel 8.8 Publicatie in Staatscourant

1. Na ondertekening van dit convenant wordt de tekst daarvan gepubliceerd in de Staatscourant.

2. Bij wijzigingen in het convenant vindt het eerste lid overeenkomstige toepassing.

3. Van toetreden, uittreden, opzeggen of ontbinden wordt melding gemaakt in de Staatscourant.